

omnem operam frustra collocari et consumi: sed, te
 fauente, te iuuante, omnia facillime ac felicissime, etiam
 quae maxime ardua videantur, superari. Complectere
 me, obsecro, amore et pietate semper: confirma mihi
 corpusculum hoc imbecille morbique vi et pertinacia
 fractum et confectum: redde mihi amissas, redditasque
 auge, mentis animique vires; vt ferre possim et susti-
 nere onus grauissimum muneris, a me, tuo consilio, tua
 auctoritate, suscepti. Tu rationibus meis hac in vrbe
 liberalissime prospexisti tres vigintique annos: tu vr-
 bem hanc, in quam ego paene puer; nondum enim duo-
 deviginti annos habebam; humanitatis sitiens ac cupi-
 dus ea mente properaram, vt, absoluto studiorum iue-
 nilium curriculo, locupletatus ditatusque copiis bona-
 rum litterarum quam maximis, in Franciae meae fines,
 in moenia Coburgi, parentis altricisque puerilium stu-
 diorum meorum liberalissimae, pro cuius vrbis non mi-
 nus quam ciuitatis incolumitate et salute deum preci-
 bus fatigare nunquam desistam, reuerterer; hanc igitur
 urbem tu sedem meam, meum domicilium, fieri, au-
 ctore magno Mascouio, iussisti: tu ornasti me, indignif-
 simum tua liberalitate, adhuc et auxisti bonis commo-
 disque innumeris. Eo certius spero, eo magis confido,
 te adfuturum mihi porro esse tuo numine, tua ope;
 praesertim quum tu ipse curae fideique meae credideris
 tantae Scholae res, tot adolescentum ingenuorum, pu-
 blicae spei, salutem, vt tua iam res, tua causa, non mea,
 agi videatur. Iube, quaeso, iube Spiritum tuum iun-
 gere et copulare arctissimis et firmissimis amicitiae con-
 cordiaeque vinculis animos ac voluntates magistro-
 rum, vt spectemus semper omnes sequamurque idem,
 vt nihil suscipiamus, nihil facere aggrediamur, quo exi-
 stimatio, quo fama, Scholae Thomanae laedatur et mi-
 nuatur; vt ea semper, liberi et remoti ab omni studio,

H

ab